Ədalət.- 2020.- 10 oktyabr. S. 14.

Fəxrəddin Teyyub

ÇAĞIRIB APARIN CƏBHƏYƏ MƏNİ

Göstərib yağıya əsgər yerini,
Axır ki, silaha sarıldı, Şükür!
Ali Baş Komandan verdi Əmrini,
Neçə düşmən bağrı yarıldı, Şükür!

Var-dövlət duyğusu qəlbimə axmır,
Gözlərim qamaşmaz inci görəndə,
Ürəyim sevincdən sinəmə sığmır,
Döyüşə yollanan gənci görəndə.

Düşmənin arzusu gözündə sönüb,
Aparar sonadək hər mərd savaşı.
Hamının qəlbində bayrama dönüb,
Bu Vətən savaşı, bu yurd savaşı.

Gülləni yağıya sıxan adamam,
Qovmuşam yolumdan dumanı, çəni.
Mən oddan, alovdan çıxan adamam,
Görmüşəm qırğını, müharibəni.

Sözümü hər yerdə deyən diləm mən,
Bitməz yad kəlməsi dilimin üsttə.
Quş kimi azadam, müstəqiləm mən,
Kimdi əlin qoyan əlimin üstə?

Yenə ön sırada, yenə başdayam,
Oğul istəyirəm, bir əyə məni,
Nə olsun yaşlıyam, ahıl yaşdayam,
Çağırıb aparın cəbhəyə məni.

Şəhid anasının göydədir ahı,
Yaraşmır heç kəsə gülmək, ey Vətən!
Səslər hər igidi Tanrı dərgahı,
Şərəfdir səngərdə ölmək, ey Vətən!

Qələbə boylanır bayrağımızdan,
Əsgərin qoluna güc, təpər gəlir.
Yağılar qovulur torpağımızdan,
Şad xəbər dalınca, şad xəbər gəlir.

Yer yox nə şöhrətə, nə də ki, ada,
Qarabağ məlhəmi ürəyin, canın.
Heykəli qoyular, kimsə Şuşada,
Sancsa bayrağını Azərbaycanın!